

KAUPAN LIITTO

Jaana Kurjenoja

LAUSUNTO
18.2.2013

Valtiovarainministeriö
PL 28
00023 VALTIONEUVOSTO

VM132:00/2011

LAUSUNTO SOKERIVEROTUSTA SELVITTÄVÄN TYÖRYHMÄN LOPPURAPORTISTA

Suomen Kaupan liitto lausuu sokeriverotusta selvittävän työryhmän loppuraportista seuraavaa.

Yleistä

Viimeisen parin vuoden aikana yksityisen kulutuksen verotusta on kiristetty huomattavasti. Tämä on heikentänyt kaupan mahdollisuuksia työllistää ja ylläpitää kotimaista kysyntää ja talouskasvua. Kaupan liiton mielestä kotimaista kysyntää ei enää saa heikentää uusilla tuotteisiin kohdistuvilla veroilla tai kulutusverotuksen kiristyksillä.

Tuotekohtaisen verorasituksen lisääminen heikentää varsinkin alalla toimivien pienten tuottajien asemaa, kun hallinnolliset kustannukset ja työn määrä kasvavat. Tämä voi johtaa tuotannon keskittymiseen suurille toimijoille.

Makeisverojärjestelmä

Kaupan liiton mielestä työryhmän johtopäätös siitä, että makeis- tai sokeriveron ensisijainen tehtävä on kerryttää verotuloja, on oikea. Kuten työryhmä toteaa, sokerin käyttöön liittyviä terveysongelmia ei pystytä ratkaisemaan tehokkaasti verotuksella. Koska nykyinen makeisvero on täyttänyt sille asetetut fiskaaliset tavoitteet, ei ole perusteltua muuttaa järjestelmää.

Työryhmän näkemys siitä, että kokonaisuus huomioon ottaen nykyinen makeisverojärjestelmä on esitetyistä malleista käyttökelpoisin, vastaa myös Kaupan liiton näkemystä. Nykyinen järjestelmä on kaupalle selväpiirteinen, ja se on implementoitu yritysten toiminnanohjausjärjestelmiin. Vaikka makeisverojärjestelmä on esitetyistä malleista selvästi paras, se on silti kaupan kannalta kallis. Muun muassa jatkuvasti pitenevät tullin verotarkastukset ja tulkintakysymykset tuotteiden oikeasta tariffiluokasta sitovat yritysten resursseja.

Loppuraportissa todetaan tariffinimikkeistöön perustuvan järjestelmän olevan yksinkertainen ja tarkka. Käytännössä näin ei kuitenkaan aina ole. Tulli esimerkiksi voi yksipuolisesti ilmoittaa tietyn tuotteen tariffiluokan muuttuneen toiseksi ilman yksityiskohtaisia perusteluja. Kun yrityksellä ei ole selkeää tietoa ominaisuuksista, joiden perusteella tuote kuuluu tiettyyn tariffiluokkaan, yritys ei voi itse analysoida vastaavien muiden tuotteiden veronalaisuutta. Työryhmä toteaa, että tariffiluokan varmistamiseksi yritys voi hakea tullilta sitovaa tariffitietoa. Tariffitiedon hakeminen useista eri tuotteista ei ole kuitenkaan kevyt ja nopea prosessi, vaan sitoo yrityksen resursseja eikä ole todellinen vaihtoehto laajan tuotevalikoiman yrityksille.

Sokeripitoisuuteen perustuvat veromallit

Sokeripitoisuuteen liittyvät veromallit lisäävät hallinnollisia kustannuksia merkittävästi koko arvoketjussa ja julkisessa hallinnossa. Edes suurten kaupan alan toimijoiden tietojärjestelmissä ei ole mahdollista raportoida tuotteisiin sisältyvää sokeria verotuksen toteuttamista varten. Uusien järjestelmien rakentaminen veronkantoa varten veisi aikaa, lisääisi yritysten kustannuksia merkittävästi, nostaisi kuluttajahintoja itse veron lisäksi ja vaikeuttaisi pienten toimijoiden kilpailumahdollisuuksia.

Käytännössä sokeripitoisuuteen perustuvat veromallit eivät olisi mahdollisia, ennen kuin EU:n kuluttajainformaatioasetus tulee voimaan vuoden 2016 lopussa. Tämän jälkeenkin sokeripitoisuuteen pohjautuvasta veromallista koituisi kaupalle mittavia hallinnollisia kustannuksia ja työtä, sillä kauppa vastaisi EU:n ulkopuolisista maista tulevien tuotteiden sokeripitoisuuksien oikeellisuudesta ja toimisi veron tilittäjänä.

Kaupan liiton mielestä työryhmän johtopäätös luopua sokeripitoisuuteen perustuvien mallien käyttöönotosta on perusteltu ja oikea.

Kunnioitavasti

SUOMEN KAUPAN LIITTO

Juhani Pekkala
Toimitusjohtaja